

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه - کابل

۰۵ نومبر ۲۰۲۰

یونس نگاه

مبارزه با اسلام نی، با شیادان اسلامی بلی

به نظر من مبارزه با اسلام کجروی است و نتیجه‌ای در پی نخواهد داشت اما مبارزه با گروه‌ها و افرادی که با ابزار اسلام سیاست می‌کنند وظیفه است و باید جدی پی‌گیری شود.

اسلام دین مردم ماست. مردم زندگی و روابط اجتماعی خود را با شعایر و سنت‌های اسلامی هدایت می‌کنند و بخش کلان آنچه مثلاً افغان‌ها زیر نام اسلام رعایت می‌کنند، به عرب و مسلمانان اولیه ربطی ندارد، بلکه فرهنگ و قراردادهای اجتماعی پذیرفته شده است. گرفتن این اسلام از مردم نه سودمند است و نه ممکن. مردم نمی‌توانند در خلای قراردادهای اجتماعی زندگی کنند. مثلاً مادر آن جوان محصل که دیروز قبل از مرگ نوشته بود "به خانه ما خبر ندهید که مادرم فشار دارد" شیوه‌ای برای عزاداری بلد است که از گذشتگان به او میراث رسیده است. در این عزاداری آن مادر عزیز نماز می‌خواند، دعا می‌کند، خدایش را نیایش می‌کند و به روح فرزندش درود می‌فرستد. روشنفکر چرا باید با این درودها و نیایش‌ها مشکل داشته باشد؟ اگر نیایش‌های آن مادر را از او بگیرید، برایش چه می‌دهید؟ قرارداد تازه برای عزاداری او را چگونه تعریف می‌کنید؟

اگر برای یک لحظه تصور کنیم که همه افغان‌ها از دین اسلام دست برداشتند، آیا مشکل افغانستان حل خواهد شد؟ قوم، نژاد، زبان و دیگر ویژگی‌های ما جای اسلام را برای هدایت جنگ پر نخواهند کرد؟

به باورهای مردم خود احترام داشته باشیم، همان‌طوری که به تنوع رنگ پوست، لهجه و زبان‌شان باید احترام قایل شویم. اما اول به‌خود بعد به اطرافیان خود آگاهی دهیم که استفاده ابزاری از عقیده (اسلام سیاسی)، قوم (نژادگرایی)، زبان (تعصب فرهنگی) ما را در بدر می‌کند، بی‌خانه و بی‌فرزند می‌کند، یتیم و فقیر می‌سازد. بیاموزیم و به‌دیگران نیز کمک کنیم تا بیاموزند که از تفاوت‌ها نترسیم، شکار دلان دین و زبان و قوم نشویم.

با اسلام سیاسی باید مبارزه کنیم. راهی جز لگام زدن به قاچاقبران، قومندان‌ها، متجاوزان، وطن‌فروشان و دزدانی که نقاب دین پوشیده‌اند وجود ندارد. برای جامعهٔ سکیولار تلاش کنیم. در جامعهٔ سکیولار مردم دیگران را در آئینهٔ خود نمی‌بینند، همیشه خطکش به‌دست در محیط گشته و در تلاش قیچی تفاوت‌های دیگران نیستند بلکه از دیگران می‌آموزند، از دیدن چیزهای تازه وحشت نمی‌کنند بلکه لذت می‌برند، دیدن کسی که دست بسته نماز می‌خواند یا لنگی متفاوت دارد برایش غیرقابل تحمل نیست. در جامعهٔ سکیولار هیچ کسی نمایندهٔ خدا نیست و آنانی که مؤمن‌اند به آفریده‌های خداوند احترام می‌گذارند.

آرزو می‌کنم جوانان مبارز و تحصیل‌کردگان سیرآمده از وضعیت جاری انرژی خود را هدر ندهند و مردم خود را با تعلقات، تاریخ، فرهنگ، زبان و رنگ جلدشان بپذیرند. امیدوارم قلم به‌دستان وطن خود را مأمور سفیدپوست کردن، بی‌دین ساختن، بی‌قوم یا بی‌زبان کردن خلق نیندارند، در عوض بکوشند دین، قوم، رنگ پوست و زبان‌شان را از شر شیادان نجات دهند.